

KATTENBABBELS

NUMMER 20

Kerst 2019

Een terugblik op 2019

Voor één keer besloten we eens 'gek' te doen en een dubbeldekkende uitgave van deze nieuwsbrief uit te brengen. Deels omdat we altijd veel te veel te

vertellen hebben, en vooral ook zoveel mooie foto's met jullie willen delen. Maar er is nog een feestelijke reden voor deze uitspatting; de stichting bestond in 2019 maar liefst 15 jaar!

Een hele prestatie vinden wij zelf. Vooral omdat we in al die jaren nog nooit subsidie hebben gekregen en dus nog steeds geheel afhankelijk zijn van giften en donaties. En als klap op de vuurpijl, en ja, daar ben ik best trots op; al twee jaar lang kloppen we ook nauwelijks aan bij vermogensfondsen. We staan dus vrijwel geheel 'op eigen pootjes!' Dat kan alleen door verantwoord met de centjes om te gaan. Nu gaat ieder dubbeltje daadwerkelijk naar de katten toe, niemand van de medewerkers wordt betaald. Met name de opvang heeft veel onderhoud nodig, maar daardoor kunnen we wel weer jaren vooruit!

Met ons 15-jarig bestaan hebben we inmiddels ook laten zien dat we ergens voor staan, en dat we onszelf professi-

voorwoord van onze voorzitter

onals mogen noemen waar het om kattengedrag en het omgaan met 'moeilijke' katten betreft. Dat blijkt ook wel uit de vele verzoeken die we uit het hele land krijgen; of we plaats hebben voor katten die nergens welkom zijn. We proberen altijd een plekje te creëren want als wij 'nee' zeggen betekent dat waarschijnlijk de dood van een onschuldig dier. Een dier wat meestal getraumatiseerd is door toedoen van de mens. Wij willen ze graag die kans geven, en eigenlijk komt het dan uiteindelijk ook altijd wel goed. Maar onze ruimte en mogelijkheden blijven beperkt. En dat doet soms best pijn! De wetenschap dat er zo ontzettend veel meer mogelijk is 'Als ...'

Onze droom om elders een grotere opvang te starten blijft daarom bestaan, maar is moeilijk haalbaar. Niet alleen vanwege de kosten, maar ook door de gun-factor vanuit de gemeente, en de vergunningen die er bij nodig zijn. We blijven vechten voor een grotere opvang, want er is veel vraag naar permanente opvangplekken voor kansloze en katten met gespecialiseerde zorg. De verzorging van verwilderde katten is immers heel anders dan de zorg voor een gewone huiskat. Die mening deelt ook onze dierenarts, zoals je kunt lezen in een interview met Floor, verder op in deze nieuwsbrief.

Tevens komen een aantal van onze vrijwilligers aan het woord. Zij vertellen over de havenkatten, en wat ze daarmee allemaal hebben meegemaakt. Mooie momenten, en uiteraard ook verdrietige. En zo kan ik ook 2019 het best beschrijven.

Het vangen van populaties zwervkatten om natuurlijke uitbreiding en dierenleed te voorkomen, blijft ons meest hoofdzakelijke doel. Ook buiten het havengebied, zoals dit jaar de vangactie in Haarlemmerliede ...

Hij is weer van start gegaan; de 50% actie! Vaste lezers weten het inmiddels: Een maand lang worden door een aantal sponsors alle donaties die bij ons binnen komen met 50% verhoogd. Dus van een gift van 20 euro wordt 30 euro gemaakt en 100 euro is ineens 150 euro!

De inkomsten van de Kerstactie zijn voor ons heel belangrijk. We zijn immers geheel afhankelijk van donaties. De opbrengst van de 50% actie wordt altijd in drieën gedeeld. Een derde is voor de dagelijkse verzorging van onze 150 kansloze katten, een derde deel gebruiken we voor speciale projecten of dure operaties en het laatste deel sparen we op en wordt uiteindelijk gebruikt om de opvang te professionaliseren of onderhoud te verrichten. Zo blijft de stichting, en de opvang, gezond en kunnen we jaren doorgaan met ons werk!

De 50% actie loopt van 15 december tot en met 15 januari aanstaande en geldt alleen als er bij de overschrijving staat dat het om de Kerstactie gaat. Ons lbannummer is NL85ING-B0004761772 tnv St. Zwervkatten IJmuiden ovv Kerstactie.

**JUBILEUM
15 jaar Stichting
Zwervkatten
havengebied
IJmuiden!**

Als een rollercoaster aan emoties. Dit jaar hadden we opvallend veel Wow-momenten, maar daarentegen ook veel intens verdrieti-ge gebeurtenissen. Dat heeft wel voor een sterke band gezorgd tussen onze vrijwilligers, en we hebben nu een ijzersterk team met 18 medewerkers.

Eigenlijk wil ik alleen nog even die geweldige situaties beschrijven, waarbij we soms stijl achter over sloegen. Zo ontvingen we deze zomer meerdere berichten dat wij waren voorgedragen als Goed Doel, bij organisaties die iets weg te geven hadden. Zo mochten wij een prachtige houten buitenpaal uitzoeken voor de opvangkatten. Waren we drie maanden het Goede Doel bij de grootste online dierenwinkel Zooplus en mogen we daar voor een grote hoeveelheid gedoneerde spaarpunten spullen voor onze katten uitzoeken.

We ontvingen uit handen van de Rabobank Santpoort 500 euro, en dierenwinkel Skye in IJmuiden hield een geweldige inzamelactie. Ook de collecte dit jaar verliep bemoedigend, en we kregen van diverse winkels, kappers en een sportschool handdoeken en fleecedekentjes. En de havenkatten (boven) worden nu wekelijks verwend met verse (afval)vis van Rokerij Smeding.

De klapper dit jaar kwam echter van de organisatie waarvan wij ook onze ambulance in bruikleen hebben: Stichting Dierenlot. Geheel onverwacht werd ik door hen op de tweede plaats gezet bij de landelijke verkiezing van Dierenhulp-verlener van het Jaar! Een eretitel waar zelfs de IJmuidense burgemeester ons mee feliciteerde.

Die dag in november kon ons geluk niet op, toen bleek dat onze droomwens, de verbouwing van het oudste binnenvverblijf, daadwerkelijk gerealiseerd gaat worden. We ontvingen, wederom van Dierenlot, een droomcheque ter waarde van maar liefst 10.000 euro! Uiteraard mag dit bedrag alleen besteed worden voor deze hoogstnoodzakelijke renovatie van de schuur waar onze verwilderde en schuwe opvangkatten in verblijven. De plaatsbare katten wonen in het mooie, nieuwste verblijf.

De verbouwing stond al heel lang op ons to-do-lijstje en ondanks ijverig sparen leek het benodigde budget nooit haalbaar. Het gaf ons net de boost die we nodig hadden, want inmiddels zijn we in 2019 officieel 15 jaar al aan het knokken, aan het vechten en heel hard aan het werk, daadwerkelijk 24 uur per dag, zeven dagen per week ...

En dan zijn deze Wow-momenten de zonnestralen waar ik weer van opbloeit. Dan voel ik weer dat ik leef en gewoon nog tien jaar door ga! Met jullie hulp moet dat zeker lukken ... XXX Marya, voorzitter

Marya:
"IJzersterke meiden dragen de stichting naar een hoger plan. De katjes boffen met dit gedreven team. En ik ook! "

Naam: Boy(ke) Geslacht: manlijk, gecastreerd
Leeftijd: Men schat mij 13 jaar In opvang gekomen: augustus 2018
Voorgeschiedenis: Werd verwaarloosd door eigenaar. Zwierf altijd buiten
Geadopteerd: november 2018 Huidige woonplaats: Beverwijk

Lieve Marya, vrijwilligers en geïnteresseerden nov. 2019

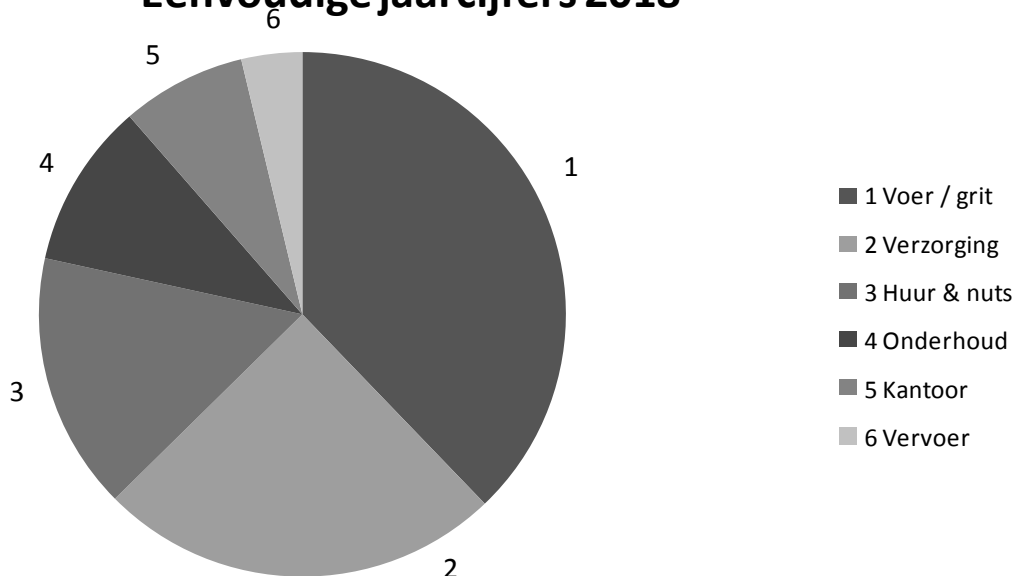
Als het goed is ontvang je vandaag deze brief, waarmee ik stil sta bij het feit dat ik een soort verjaardag vier. Omdat je mij nu precies een jaar geleden, aan mijn nieuwe personeel mee gaf. En daar ben ik je heel dankbaar voor!

Ik heb nu een heerlijk groot huis, dat vrijwel van mij alleen is. Als ik 's morgens de baas heb wakker gemaakt (grumpp grinnik) gaan we samen naar beneden. Daar raapt hij de krant op. Ik ben geen hond dus ik doe dat niet. De rest van de dag volgen er meerdere rituelen. Ik vind dat prettig. Een tijd voor eten, voor een snack, een spelletje of een dutje. Voor alles is ook een eigen plaats in dit grote huis. Het duurde even voor ik daaraan gewend was, maar ik zou nu nooit meer anders willen. Van vervilde straatkat naar kasteelbewoner met zilvergrijze lokken. Ik vind het purrfect dat je mij hier hebt ondergebracht en dank je nede-

Met hoogachting Boyke

rig voor zover een kater nederig kan zijn...

Eenvoudige jaarcijfers 2018

- 1) Voer, dieetvoer, voedingssupplementen, kattensnacks, kattenbakvulling & kattenbakzakken
- 2) Verzorgingskosten, dierenartskosten, ontwormen & ontvlooiën, maar ook verzorging vrijwilligers & sponsors(verjaardagen, Kerst, ziekte, bedankjes collectanten etc), kantine (koffie / thee), toiletpapier
- 3) Huur opvang, gas, water & elektra, huur opslag, verzekeringen etc.
- 4) Onderhoud van opvang, ambulance en schuilhokken buiten. Onderhoud van spullen als vangkooien en medische apparatuur. Schoonmaakmiddelen, materialen voor klusjes, verbouwingen etc.
- 5) Kantoorkosten, administratieve benodigdheden, website, postzegels, nieuwsbrieven etc.
- 6) Kosten voor vervoer van / naar dierenarts, voerrondes, langs sponsors, organisaties & donateurs etc.

AFSCHIED VAN ONZE PENNINGMEESTER ...

Op 5 november jongleden hebben we, toch nog onverwachts, voorgoed afscheid moeten nemen van onze penningmeester Michèl Konijn. Michèl is 59 jaar geworden.

Al vanaf het ontstaan van de stichting, nu precies vijftien jaar geleden, was Michèl nauw betrokken bij de oprichting en de verzorging van de zwervertjes. Met name de havenkatten had hij in zijn hart gesloten en jarenlang reed hij samen met Marya de dagelijkse ronde langs de voerplekken (foto onder met zwervkat Wolf in 2008).

Ook de ritjes naar en van de dierenarts nam hij lange tijd voor zijn rekening. En als er een zwerver gevangen moest worden, stond hij de kooi in de gaten te houden. Soms een beetje mopperend, want tijdens vangacties is het meestal koud en nat en dan duren de uren lang. Maar nooit heeft hij geweigerd en elk dier kon onvoorwaardelijk op zijn hulp rekenen.

Zo is hij ooit met gevaar voor eigen leven op een wiebelend ponton gesprongen, meters de diepte in. En dat om een kraai te

redden die verstrikt zat in een visnet. Een huzarenstukje waar zelfs de ingeschakelde dierenambulance-medewerker zich niet aan durfde te wagen.

Later, toen hij met de opvang naar Velsen-Noord mee verhuisde, en de stichting groter werd, was hij degene die meestal als eerste de knoop doorhakte om een kansloze, verwaarloosde kat op te nemen. Vaak met tranen in zijn ogen. Want dierenleed; daar kon deze stoere vent echt niet tegen...

In 2016 werd Michèl ziek en na een jaar vol onderzoeken werd duidelijk dat genezing niet meer mogelijk was. Zijn chauffeurswerkzaamheden voor de stichting kon hij uiteindelijk niet meer opbrengen, maar thuis, vanaf zijn ziekbed, bleef hij tot het allerlaatste moment op zijn eigen wijze zeer betrokken en bleef hij actief als penningmeester (foto boven)

We missen Michèl nu al verschrikkelijk. Aan zijn opvolgster A.J. Spaans de bijna onmogelijke taak om hem te vervangen...

EEN BABBELTJE MET ...

In de rubriek 'een babbeltje met' spreken we met iemand die op enige wijze aan onze stichting verbonden is. Dat kan een vrijwilliger zijn, een bestuurslid of donateur. Dit keer babbelen we met een bijzonder groepje dames: niet alleen delen zij een hechte familieband, maar ook de onvoorwaardelijke liefde voor zwervkatten...

Irma: "Ik zag ooit een oproepje in de krant waarin de stichting om vrijwilligers vroeg die wilden helpen voeren. Ik ben toen begonnen in de haven, samen met mijn moeder en tante. Momenteel spring ik af en toe nog bij, en help ik bij het schoonhouden van de schuilhokken, maar ik ben vooral het aanspreekpunt voor de voervrijwilligers."

Stel jezelf eens voor

Mijn naam is Annie Dikstaal, ik ben woonachtig in IJmuiden en ben weduwe. Ik heb één zoon en een kleinzoon. Mijn hobby's zijn tennissen, zwemmen en fietsen. Ik heb zelf één poes; een aanloperkje, Dinny.

Ik ben bij de stichting gekomen door toedoen van mijn nichtje, Irma. Met mijn zus Alie voer ik de havenkatten, vier dagen in de week.

Ik ben Alie Doorneveld en woon in IJmuiden. Ook ik ben weduwe. Mijn gezin bestaat uit twee dochters, twee kleinzonen en één achterkleinzoon. Daarnaast heb ik een kat, Tijger. Een ex-zwervertje uit het havengebied.

In mijn vrije tijd ga ik graag tennissen, fietsen en zwemmen met mijn zus Annie. En samen voeren we al negen jaar de zwervers!

Ik heet Irma Speet, en ik ben de dochter van Alie, en dus het nichtje van Annie. Ik woon met mijn man in IJmuiden. We hebben twee jongens en een kleinzoon en sinds enige tijd weer een jonge hond. Daarmee graag ik graag wandelen.

Naast mijn werk geef ik ook nog zwemles en ben ik de coördinator voor de voervrijwilligers. Ik zorg dat er dagelijks iemand voert in het havengebied.

Schuilhok voor de zwervkatten in de haven ...

Wat maakt dit werk zo leuk, of wat is er minder leuk aan?

Ik vind het leuk dat de zwervertjes al aan komen rennen zodra ze de auto horen. En het is fijn dat je ze dat beetje extra aandacht kunt geven, en dat ze dat echt waarderen.

De wintermaanden zijn minder prettig. Voor ons, maar vooral ook om de beestjes in de kou achter te moeten laten ...

Bijzonder is de band die je toch met deze katten krijgt. Dat ze in het begin heel schuw zijn, maar je ze na verloop van tijd (soms jaren) toch mag aaien. Ze vertrouwen ons.

Minder leuk is het als een zwervertje erg ziek wordt, of als er één dood gevonden wordt. Dat went nooit.

Ik vind het heel mooi dat ze ons accepteren maar dat na het voeren de zwervers toch weer hun eigen gang gaan. De katten zijn echt thuis in de haven en genieten van hun vrijheid.

Minder leuk is het als er van een setje één over blijft. Hopelijk vind deze dan weer aansluiting bij een ander groepje.

Annie: "Ik heb niet echt een lievelingetje onder de zwervertjes in de haven."

Wat is er in al die jaren veranderd in de haven?

We hebben tijden gehad dat de dagelijkse ronde ruim twee uur duurde. We hadden vijftien schuilhokken op tien verschillende plekken. Nu zijn we binnen een uur klaar, en dan nemen we nog ruim de tijd!

In al die jaren is het aantal zwervers verminderd. Dat was ook het doel van de stichting; door overlijden, ouderdom, omdat er katten geplaatst konden worden of omdat ze naar de opvang zijn gegaan.

De groep in de haven is aanzienlijk kleiner geworden, maar het aantal katten in onze opvang in Velsen-Noord is toegenomen. Gelukkig ook de groep vrijwilligers die in de opvang helpt!

Hoe zie je de toekomst voor de stichting. Wat zou je graag willen?

Ik zou willen dat alle havenkatten die er nu nog zijn, gezond oud kunnen worden op de plek waar ze zich veilig voelen. En dat, als het nodig is, deze beestjes nog een mooie oude dag kunnen krijgen in de opvang. Met zorg, liefde en waardigheid...

Ik hoop dat er geen zwervkatten meer bij komen in de haven en dat degene die er nu nog zit daar rustig kunnen leven. Dat er niet nog meer plekken (en dus ook katten) in de haven verdwijnen moeten wegens uitbreiding van bouw en werkzaamheden.

Mijn wens is dat er ooit een grotere opvang komt. En dat die niet aan Marya's huis is verbonden, zodat er meer vrijwilligers kunnen werken en ook Marya weer eens op vakantie kan. Want dat is waarschijnlijk zo lang geleden dat zij zich het niet meer weet te herinneren!

Heb je een favoriet onder de zwervkatten? En zo ja, waarom die?

Er zitten zoveel bijzondere katten in de haven. Ik vond het erg aangrijpend toen we Bas en zwarte Bris moesten vangen omdat ze zo oud en ziek waren dat het echt niet langer ging.

Ook moet ik geregeld nog denken aan de gestreepte Siempie en witte Blanche. Siem kreeg dagelijks gemalen voer omdat hij moeilijk kon eten. Zij moesten weg van hun plekje maar konden gelukkig rustig oud worden in de opvang.

Oei, dat is een lastige vraag! Ze zijn allemaal speciaal... Voor Katai (foto boven) heb ik wel een zwak. Hij was eerst heel schuw, maar nu geeft hij zulke harde kopjes dat je moet oppassen dat hij je niet omver duwt.

Katai heeft notabene zelf maar drie pootjes nadat het vierde geamputeerd moest worden. De cyperse kater is ooit beschoten en zijn voorpoot werd daarbij verbrijzeld.

De eerste keer dat een zwerver erg ziek werd blijft mij bij. Dat was Graaf, het maatje van poes Vlam. De twee waren onafscheidelijk. Daarom verzorgden we hem in de haven, tot hij stierf. Vlam is toen weken in de rouw geweest.

Net als Piepmuis na de dood van zijn vriend Gompie. Piep was een prachtige kater met een enorme uitstraling. Die zal ik nooit vergeten...

Irma: "We hebben veel mooie dingen meegemaakt. Ik denk aan de Dekamarkt-actie waarbij we voor het eerst een mooi bedrag wonnen. En de verkiezing van Marya als IJmonder van het Jaar. Lida, ook voervrijwilligster, en ik waren toen ambassadeur. Wij moesten zorgen dat iedereen op Marya ging stemmen en uiteindelijk moest ik ook een speech houden op het podium. Dat vond ik weer wat minder. Marya werd uiteindelijk tweede maar we hebben met zijn allen een gezellige avond gehad, met een heerlijk diner in Duin en Kruidberg."

Zwerver Piepmuis

Nog een babbeltje met

In de rubriek 'een babbeltje met' spreken we met iemand die op enige wijze aan onze stichting verbonden is. Dat kan een vrijwilliger zijn, een bestuurslid of donateur. Dit keer babbelen we wat af, want we gaan ook kort in gesprek met dierenarts Floor Stembert. Nadat onze vorige dierenarts haar stethoscoop in de wilgen hing, nam Floor de praktijk over, en werd deze onderdeel van haar groeiende onderneming. Inmiddels runt Floor, samen met haar team dierenartsen en assistentes meerdere filialen in IJmuiden, Velserbroek en Beverwijk, dus vele huisdiereigenaren in de regio kennen haar naam wel. Maar wat drijft deze duizendpoot nu eigenlijk?

Wie ben je, wat doe je, en vooral waarom? Wie is Floor?

Mijn naam is Floor Stembert en ik ben sinds 2005 eindverantwoordelijk voor Anicura Kennemerland, Beverwijk en IJmond. Daarnaast werk ik nog veel dagen op de vestigingen als dierenarts. Zolang ik mij kan herinneren wilde ik al dierenarts worden. Dieren hebben altijd al een centrale rol in mijn leven gespeeld en ik kan mij niet voorstellen zonder die wederzijdse liefde te moeten leven.

Als eigenaar neem je de verantwoordelijkheid om zo goed mogelijk voor je huisdier te zorgen. Zij zijn immers afhankelijk van jou als baasje. Die zorg en verantwoordelijkheid voel ik heel sterk, als bazinnetje van mijn twee katten Donder en Bliksem, maar ook als dierenarts voor al die dieren die onder mijn zorg vallen. Verder heb ik twee kinderen; Maartje en Charlotte die net als ik heel veel van dieren houden.

Wat doe je als dierenarts het liefst qua ingrepen of heb je een specialisme?

Ik ben in alles eigenlijk wel een allrounder. Ik doe zowel het spreekuur als de operaties. Ik zie veel oogpatiënten en doe veel gebitsbehandelingen.

Je bent nu een paar jaar onze dierenarts. Welke ingrepen doe je veel voor ons?

Marya en haar medewerkers houden de katten heel goed in de gaten en ze trekken aan de bel als een kat niet wil eten, of diarree heeft en veel afvalt. Dan doen we bloedonderzoek. Daarnaast let Marya goed op de gebitten, dus die reinigen we regelmatig.

Wat is het verschil tussen werken met huiskatten of met verwilderde?

Jammer genoeg kan ik met de verwilderde zwervers niet echt knuffelen en zijn er soms dwangmiddelen nodig om ze te onderzoeken. Ze zijn immers toch banger voor mensen dan gewone huiskatten.

Hoe bereid je je voor op onze katten. Zijn ze gevaarlijk?

Ik ervaar het nooit als gevaarlijk. Marya kent haar pappenheimers en weet precies bij welke kat we zonder narcose onderzoek kunnen doen en welke wel een roesje dienen te krijgen.

Wat vind je het meest opmerkelijk bij onze katten?

Ik vind het altijd heel fijn als een onplaatsbare kat weer vertrouwen in mensen krijgt en uiteindelijk weer geadopteerd kan worden door een goed baasje. En dat gebeurt toch geregeld bij de stichting.

Heb je zelf nog iets toe te voegen?

De samenwerking met de stichting vind ik erg fijn. Ik wil graag allerlei soorten dieren helpen, dus ook kansloze zoals vele van de katten die bij de stichting terecht komen. Daarvoor ben ik immers dierenarts geworden!

Floor wist het al toen ze vier jaar oud was: "Ik wil dierenarts worden!"

Stukjes en beestjes

- In februari gaan we weer collecte lopen binnen de gemeente Velsen. We kunnen daar nog heel wat hulp bij gebruiken. Heb jij een paar uurtjes tijd in de laatste week van februari? Geef je dan gauw bij ons op!
- Wij sparen nog steeds Douwe Egbertspunten, Airmiles, Ringzegels en Linda-zegels! En we zijn altijd blij met ongebruikte Kerstkaarten en postzegels...
- Wil je helpen met spulletjes? Vuilniszakrollen, keukenrollen, puppy of incontinentie-onderleggers, vochtige poetsdoekjes, handdoeken en fleecedekentjes zijn altijd welkom. En uiteraard kunnen we alle soorten (dieet)voer en kattenbakvulling gebruiken.
- Geef je liever geen geld maar wil je toch heel gericht helpen? We staan geregeld met bijzondere projecten op www.geef.nl en op www.dierendonatie.nl of bel ons gerust op...
- En we zijn toch nog bezig met het inzamelen van textiel; schone kleding en schoeisel kan bij de opvang worden ingeleverd!

ONS TEAM ...

Voorzitter M. Dekker
 Secretaris L. Baars
 Penningmeester A.J. Spaans

Alle onze medewerkers zetten zich uitsluitend op vrijwillige basis voor de zwervertjes in. Dus ook het bestuur! We willen onze vrijwilligers (foto links) kort noemen omdat ze altijd voor de zwerfkatten klaarstaan. Velen hebben zelfs meerdere taken binnen ons team, maar we houden het hier bij hun hoofdwerkzaamheden. Bedankt lieverds!

Voervrijwilligers Irma Speet
 Alie van Doorneveld
 Annie Dikstaal
 Lida Vis

Verzorging Daniëlle Ursem
 Bianca Kemp
 Manon van Steijn
 Irma van Steijn
 Shelly Vriends
 Tamara Schotvanger
 Gemma Selier

Administratie Michèle Nieuwenhuis
 Charlotte Bierman

Social Media Lenneke Baars

Techniek Freek Weber

Klusjes Johan de Jong

Vangwerk Marya Dekker

Diversen Tiny Teeling

Speciale dank Tineke & Shaun
 Joki & Leo
 Lucy Mobers
 Shirley Geluk

En de vele, vele collega's, donateurs, fondsen, sponsors, volgers en vrienden!
 Zonder jullie kunnen wij ook niets!

Allen bedankt en een geweldige 2020 ♥

✉ **St. Zwerfkatten havengebied IJmuiden** zwerfkattenijmuiden.nl
 De Lethstraat 1-B & 1-C kattenspoed@yahoo.com
 1951 HE ANBI 81 556 41 93
 Velsen-Noord K. v. K. 34 21 09 15
 06 2050 4875 (10 tot 16 uur) IBAN NL85 INGB 00047 61 772
 Nu ook dagelijks op Facebook

Openingstijden

Voor allerlei vragen over onze stichting kun je contact opnemen met de coördinator, Marya Dekker. Echter, zij heeft het ontzettend druk met het aansturen van de vrijwilligers, het regelen van voer, het doen van de administratie, maar vooral met de verzorging van de katten in de noodopvang, die achter haar huis staat. Daar dit om 24-uurszorg gaat, is het noodzakelijk om enkele regels te hanteren zodat zij nog enige privacy en rust heeft. Telefonisch zijn we bereikbaar tussen 10 en 16 uur. Tussen 16 en 19 uur wordt er gerust en gegeten en hopen we dat er niet wordt (aan)gebeld. S'avonds en op zondag zijn we gesloten en alleen bij nood per sms / app bereikbaar.

De geluksvogels van 2019!

Natuurlijk zijn we in 2019 ook weer actief geweest, op verschillende plekken in de regio, met het vangen van verwilderde katten voor castratie. Maar ook met de opvang en verzorging van gewonde zwervkatten. We hebben weer tientallen katten kunnen redden. Al kwam de hulp voor sommige van hen helaas te laat. Het blijft een schrale troost dat we deze dieren konden behoeden voor een lijdensweg en dat ook zij, al was het voor korte duur, bij ons toch nog liefde en warmte hebben gekend. Zij konden in een veilige omgeving sterven, in plaats van in de kou op straat. Soms is dat nog het enigste wat we voor een dier kunnen betekenen. Maar gelukkig liep het voor de meeste wel goed af! Een kleine greep uit de vele voorbeelden van 'geredde katten' in 2019:

Seniorkater Enzo is moeilijk plaatsbaar ondanks zijn lieve karakter. Maar hij heeft suikerziekte en moet twee maal daags Insuline gespoten krijgen. En zelfs dan kan het nog mis gaan: Enzo kreeg een 'hypo' en kwam daar steekblind uit. Zelf lijkt hij daar nauwelijks last van te hebben ...

Woeste zwerver Bommel liep al maanden met een kapot en pijnlijk oog. Tot iemand dat zag en ons belde. De kater werd gevangen en het oog is verwijderd. Tegelijkertijd werd de kater gecastreerd en na enige tijd ontpopte hij zich tot een enorme knuffelkat! Die gaat echt de straat niet meer op ...

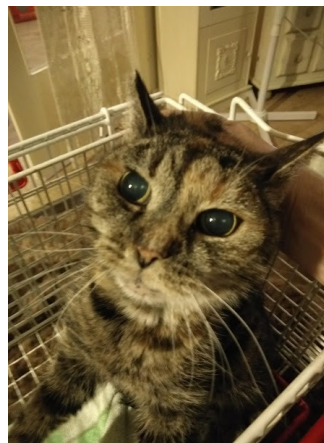
Zwarte Toby troffen we op het Volkstuincomplex aan waar we zwervkatten verzorgen. De lieve kater was graatmager en zijn vacht en huid waren doordrenkt met een bijtend goedje. Toby heeft dit niet overleefd...

Kittens Nois en Noah komen uit niet zo'n heel fijn huis. Gelukkig deed de eigenaar afstand van het tweetal en mochten zij al snel naar een nieuw en betrouwbaar baasje verhuizen. Eindelijk mogen ze nu echt kitten zijn en wacht hen een onbezorgde toekomst ...

Jonge Fletcher liep met hoge koorts en met dode kittens in haar buik door de bossen van Spaarnwoude te zwerven. Met dank aan de melder konden we haar vangen en direct laten opereren. Dat heeft haar het leven gered. Kort daarop werd de lapjespoes door een fijn baasje geadopteerd. Ze is weer een echte huiskat !

De cypers gestreepte Melka was al vanaf haar geboorte een zwervkat. Maar nu ze hoogbejaard werd, en daarnaast ook nog geheel blind en doof was, kon ze niet langer zo op straat leven. Ze kreeg haar welverdiende rust in de opvang en heeft daar nog enige maanden van kunnen genieten. Tot ze in alle geborgenheid haar oogjes voorgoed sloot ...

Havenpoes Melanie hebben we twee keer gevangen omdat zij een tumor aan een oor had. Met een zware oor- amputatie hoopten we de kanker onder controle te krijgen. Dat lukte ondanks alle zorg niet. Euthanasie was voor de verwilderde en onhandelbare kat toen de diervriendelijkste optie ...

Kittens Haas en Hamster zijn in het wild geboren. Nadat ze door ons zijn gevangen, doorliepen zij een socialisatietraject. Inmiddels zijn het tamme katjes en is het duo saampjes geadopteerd!

KENNEMERPRINT logo